

การบริหารเงินทุนธุรกิจกุ้งในภาวะเศรษฐกิจถดถอย

Fund Management of Shrimp Business under the Economic Recession

อรุณ จรรยา / Arrun Janya

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ / King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang Prince of Chumphon Campus, Thailand

E-mail: Aroon_dd@hotmail.com

บทคัดย่อ

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารเงินทุนธุรกิจกุ้งในภาวะเศรษฐกิจถดถอยเนื่องจากการลงทุนเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมในประเทศไทยประสบปัญหาการขาดทุนเนื่องจากเกิดโรคระบาดในกุ้งขาวแวนนาไม ที่เริ่มระบาดอย่างหนักในปี พ.ศ. 2555 โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาโรคกุ้งตายด่วน หรือที่รู้จักในชื่อของโรค EMS การเพาะเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม ไม่มีขอบเขตที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละฟาร์ม อย่างไรก็ตามหลักเกณฑ์พื้นฐานวิชาการได้นำองค์ความรู้มาประยุกต์ในการจัดการเพาะเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ด้วยแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการ แนวทางการเพิ่มผลผลิต ราคาจะเปลี่ยนแปลงตามอุปสงค์และอุปทานของตลาดโลกและตลาดภายในประเทศถ้าสินค้ามีปริมาณมาก จรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจ การปรับระดับการผลิต และการใช้ปัจจัยการผลิตที่ทำให้ต้นทุนเพิ่มเท่ากับรายได้เพิ่ม ด้วยการวัดผลงานเชิงดุลยภาพให้กับผู้ประกอบการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมในพื้นที่ภาคใต้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ: การบริหาร, เงินทุน, ธุรกิจกุ้ง, เศรษฐกิจถดถอย

Abstract

This is a part of the research about the financial management of shrimp farming businesses during economic recession. White shrimp (*Litopenaeus Vanamei*) farming businesses in Thailand have been in trouble since a massive epidemic in 2012, especially for the Early Mortality Syndrome (EMS) which effects are fatal to young shrimp. White shrimp farming's operation generally depends on each farm's environment and its various problems. However, if entrepreneurs can apply all knowledge and theory of the white shrimp farming, it could make this business achieve maximum efficiency in farming management. With the management concept to increase productivity, the shrimp price will change depending on supply and demand in both the global and domestic markets. If there are many products in the market, the ethic of the business operation is to change the levels of production and turn to use production factors that make the increasing production cost equal to the increasing income. By supporting this, there should be a good Balance Scorecard performance to help entrepreneurs of white shrimp farming businesses in the South of Thailand.

Keywords: Administration, Capital, Pacific White Shrimp Business, Recession

บทนำ

อุตสาหกรรมกุ้งของไทยมีความได้เปรียบในการแข่งขัน ทั้งด้านการผลิตทั้งในเชิงภูมิศาสตร์ของประเทศ ตลอดจนทักษะการเลี้ยงกุ้งของเกษตรกรสูง ทำให้ผลผลิตต่อไร่สูง รวมถึงโรงงานแปรรูปส่วนใหญ่ยังมีเทคโนโลยีเหนือประเทศคู่แข่ง (กรมประมง, 2556) ประเทศไทยมีภาพลักษณ์ว่าผลผลิตกุ้งมีคุณภาพสูง มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค

การลงทุนเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมในประเทศไทยประสบปัญหาการขาดทุนเนื่องจากเกิดโรคระบาดในกุ้งขาวแวนนาไม ที่เริ่มระบาดอย่างหนักในปี พ.ศ.2555 โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาโรคกุ้งตายด่วน (Early Mortality Syndrome) หรือที่รู้จักในชื่อของโรค EMS ที่ระบาดลุกลามไปยังพื้นที่การเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมทั่วประเทศ ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตของเกษตรกรผู้ประกอบการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมเพิ่มมากขึ้นเป็นเท่าตัวจากปัจจัยความเสี่ยงของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นและผลผลิตลดลงอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน (สมาคมอาหารแช่เยือกแข็งไทย, 2557)

ต้นทุนการเลี้ยงกุ้งของเกษตรกรเพิ่มมากขึ้นเพื่อป้องกันโรคระบาด EMS โดยการจัดการฟาร์มเลี้ยงกุ้งเพื่อทำความเข้าใจและบรรเทาถึงการเพิ่มอุปกรณ์ต่าง ๆ ในบ่อกุ้งให้สอดคล้องกับการแก้ปัญหาและการตรวจวัดต่าง ๆ ในทุกระยะการเลี้ยงกุ้ง รวมถึงการเพิ่มต้นทุนในทุกขั้นตอนการผลิต ตั้งแต่ต้นน้ำ คือ ขบวนการผลิตลูกกุ้งจนถึงขั้นตอนการส่งมอบสินค้าเข้าสู่ห้องเย็น นอกจากนี้ บริษัทอาหารกุ้งได้ปรับราคาอาหารกุ้งสูงขึ้น และบริษัทผู้ค้าปัจจัยการผลิตสัตว์น้ำต่าง ๆ ปรับราคาสินค้าเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน จะเห็นได้ว่าต้นทุนการผลิตกุ้งที่เพิ่มมากขึ้น ไม่สอดคล้องกับผลผลิตที่มีอยู่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ภาคใต้เป็นเขตยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการเลี้ยงกุ้งประเทศไทยที่มีผลผลิตในปี พ.ศ. 2555 คิดเป็นร้อยละ 70 ของผลผลิตทั้งหมด (สมาคมกุ้งไทย, 2556) ประกอบไปด้วยจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง พัทลุง นครศรีธรรมราช สงขลา สตูล ปัตตานีและนราธิวาส แต่หลังจากประสบปัญหาโรคระบาด EMS ทำให้ผลผลิตกุ้งในพื้นที่ภาคใต้ลดลงกว่าร้อยละ 70 (สถาบันวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล, 2557) ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ต้องศึกษาแนวทางการบริหารต้นทุนเพื่อให้ผู้ประกอบการเลี้ยงกุ้ง

เนื้อหา

จากข้อมูลของสำนักวิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง กรมประมง (2556) พบว่า กุ้งขาวแวนนาไม หรือกุ้งขาวแปซิฟิก จัดอยู่สายพันธุ์กุ้งทะเลในกลุ่มกุ้งขาวแปซิฟิก ชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Litopenaeus Vannamei* ชื่อสามัญว่า Pacific White Shrimp เป็นกุ้งพื้นเมืองในทวีปอเมริกาใต้ พบทั่วไปในบริเวณชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิกตะวันออก มีการเพาะเลี้ยงกันอย่างแพร่หลายในประเทศต่าง ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา กัวเตมาลา เม็กซิโก นิการากัว ปานามา คอสตาริกา โคลัมเบีย อิควาดอร์ เปรู เป็นต้น กุ้งสายพันธุ์นี้มีความแข็งแรงและทนทานต่อสภาพแวดล้อม จึงมีการขยายพันธุ์ตามธรรมชาติได้อย่างกว้างขวางในแถบแนวชายฝั่งตะวันออกของมหาสมุทรแปซิฟิก เริ่มจากเม็กซิโกถึงเปรู เนื่องจากภูมิภาคในแถบนี้มีระดับความลึกจากเส้นแนวชายฝั่งลงไปประมาณ 72 เมตร หรือ 235 ฟุต มีพื้นที่ท้องทะเลเป็นเสมือนโคลน (Muddy Bottom) จึงเหมาะสมแก่การเจริญเติบโต และเป็นแหล่งอาหารที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งประเทศเอกวาดอร์เป็นประเทศผู้ผลิตรายใหญ่ที่มีฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้ง ลูกกุ้ง พ่อ-แม่พันธุ์ กุ้งสายพันธุ์นี้

ลักษณะเฉพาะตัวของกุ้งขาวแวนนาไม มี 8 ปล้อง ลำตัวสีขาว หน้าอกใหญ่ การเคลื่อนไหวเร็ว ส่วนหัว 1 ปล้อง มีกรืออยู่ในระดับยาวประมาณ 0.8 เท่าของความยาวเปลือก หัวสั้น กรือสูง ปลายกรือแคบส่วนของกรือมีลักษณะเป็นสามเหลี่ยม มีสีแดง อยมน้ำตาล กริด้านบนมี 8 พัน กริด้านล่างมี 2 พัน ร่องบนกรือมองชัดเจน เปลือกหัวขาวอมชมพูถึงแดง ขาเดินมีสีขาวเป็นลักษณะที่ขาววุ่นน้ำ 5 คู่ มีสีขาวข้างในทีหลังมีสีแดง ส่วนหางมี 1 ปล้อง ปลายหางมีสีแดงเข้ม แพนหางมี 4 ใบ และ 1 กรือ หางขนาดโตที่สมบูรณ์เต็มตัวของกุ้งสายพันธุ์นี้จะมีขนาดเล็กกว่ากุ้งกุลาดำ โดยความยาวของหัวถึงปลายกรือหาง 230 มิลลิเมตร หรือ 9 นิ้ว ความยาวจากโคนหัวถึงปลายกรือหัว 65 มิลลิเมตร ความยาวจากโคนหัวถึงปลายกรือหาง 165 มิลลิเมตร เส้นรอบวงหัว 94 มิลลิเมตร เส้นรอบวงตัว 98 แพนหางยาว 35 มิลลิเมตร ตาห่างกัน 20 มิลลิเมตร น้ำหนักตัวเฉลี่ย 120 กรัม หากินทุกระดับความลึกของน้ำชอบว่ายล่องน้ำแก่งลอกคราบเร็วทุก ๆ สัปดาห์ไม่หมกตัว ชอบน้ำกระด้างที่มี

ความกระด้างรวม 120 มิลลิกรัมต่อลิตรมีค่าอัลคาไลน์ในช่วง 80-150 มิลลิกรัมต่อลิตร มีนิสัยที่ไวต่อการเปลี่ยนแปลงสถานะของน้ำในบ่อเพาะเลี้ยง ตื่นตกใจง่าย เป็นกุ้งที่เลี้ยงได้ทั้งระบบธรรมชาติและระบบกึ่งหนาแน่นโดยมีระดับน้ำประมาณ 1.0-1.5 เมตร

การเพาะเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม ไม่มีขอบเขตที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละฟาร์ม อย่างไรก็ตามหลักเกณฑ์พื้นฐานวิชาการได้นำองค์ความรู้มาประยุกต์ในการจัดการเพาะเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด 1. ศักยภาพของเกษตรกร 2. การเลือกสถานที่ 3. การจัดการพ่อแม่พันธุ์ 4. การจัดการเลี้ยงกุ้งขาว 5. การจัดบันทึกข้อมูล 6. การจัดการผลผลิต

แนวคิดทฤษฎีการบริหารจัดการ

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการ เกิดขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 กองทัพสหรัฐได้รวบรวมนักวิชาการเพื่อประเมินข้อผิดพลาดในการบริหารจัดการในกองทัพที่ผ่านมา เพื่อนำมาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ลูเธอร์ กุลlick และ ลินดัล เออร์วิก (Luther Gulick and Lyndal Urwick) ซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มนักวิชาการที่ได้มารวมตัวกันครั้งนั้น ในปี ค.ศ.1937 ลูเธอร์ กุลlick และ ลินดัล เออร์วิก เสนอแนวคิด ภาระหน้าที่ที่สำคัญของนักบริหารที่ใช้บริหารองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน กำหนดเป็นหลักการบริหารและการจัดการหรือเรียกว่า POSDCoRB ซึ่งปรากฏในบทความ Paper on the Science of Administration: Notes on the Theory of Organization ดังนั้น POSDCoRB จึงเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับผู้บริหาร

แนวคิดเกี่ยวกับการเพิ่มผลผลิต

แนวทางการเพิ่มผลผลิตเป็นแนวคิดที่ได้ถูกนำมาปรับปรุงและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและสร้างจิตสำนึกให้ผู้ปฏิบัติงานให้รู้จักคุณค่าทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีประโยชน์สูงสุดอย่างคุ้มค่ามากที่สุด (สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, 2558)

จรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจ (Business Ethics) หมายถึง การดำเนินธุรกิจที่เว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่น เช่น ลูกค้า ผู้ถือหุ้น คู่แข่ง เป็นต้นการดำเนินธุรกิจอย่างมีจรรยาบรรณ คือ การไม่เบียดเบียนผู้อื่น แบ่งออกเป็น 8 ประการ คือ 1) เว้นจากการเบียดเบียนลูกค้า 2) เว้นจากการเบียดเบียนผู้จัดหาสินค้า หรือวัตถุดิบหรือหุ้นส่วน 3) เว้นจากการเบียดเบียนพนักงาน 4) เว้นจากการเบียดเบียนผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของ 5) เว้นจากการเบียดเบียนคู่แข่ง 6) เว้นจากการเบียดเบียนราชการ 7) เว้นจากการเบียดเบียนสังคม 8) เว้นจากการเบียดเบียนสิ่งแวดล้อม

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารต้นทุน

การผลิตสัตว์น้ำที่ได้กำไรสูงสุด มาจากการปรับระดับการผลิตและการใช้ปัจจัยการผลิตที่ทำให้ต้นทุนเพิ่มเท่ากับรายได้เพิ่ม เนื่องจากการผลิตต้องมีการปรับตัวตลอดเวลา เพื่อให้สอดคล้องกับอุปสงค์ของผลผลิตและราคาผลผลิตในตลาด ทำให้การผลิตมีการปรับตัวทั้งจำนวนผลผลิตและการใช้ปัจจัยการผลิต อันมีผลกระทบต่อรายได้และต้นทุน ผู้จัดการฟาร์มสัตว์น้ำมีวิธีการตัดสินใจในการผลิต โดยคาดคะเนผลผลิตจากอุปสงค์ของการผลิต กำหนดปริมาณปัจจัยการผลิตที่ทำให้การผลิตโดยดูจากผลผลิตและปัจจัยการผลิต คาดคะเนราคาผลผลิตจากราคาในตลาดที่มีการแข่งขัน และทำการวิเคราะห์ต้นทุนจากอุปทานการผลิต นอกจากนี้ยังควบคุมการผลิตและต้นทุนการผลิตโดยอาศัยหลักทางเศรษฐศาสตร์เป็นหลัก รายละเอียดของต้นทุนที่ควรทราบลักษณะโดยการจำแนกต้นทุนที่ นักเศรษฐศาสตร์นิยมใช้ ก็คือ ต้นทุนระยะสั้น (Short Run Cost) และต้นทุนระยะยาว (long Run Cost) ต้นทุนระยะสั้นกำหนดด้วยระยะเวลาจากต้นทุนที่ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลง หรือกำหนดระยะเวลาการใช้งานของปัจจัยที่ก่อให้เกิดต้นทุนคงที่ ต้นทุนที่ก่อให้เกิดการใช้ปัจจัยหมุนเวียนที่นำเข้ามาใช้แล้วใช้หมดไปภายในฤดูกาลการผลิตจัดเป็นต้นทุนผันแปรทั้งหมด (สุวิมล ทองพลี, 2554)

แนวคิดการวางแผนด้านการตลาด

ราคากุ้งจะเปลี่ยนแปลงตามอุปสงค์และอุปทานของตลาดโลกและตลาดภายในประเทศถ้าสินค้ามีปริมาณมาก ความต้องการน้อย ราคาถูกลง และหากสินค้ามีปริมาณน้อย แต่มีความต้องการ ราคาสูงขึ้น ดังนั้นเกษตรกรควรติดตามภาวะ

ราคาและความต้องการของตลาดเพื่อทำการวางแผนการลงกึ่งเพื่อจะกำหนดการจับกึ่งนั้นควรสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและของผู้ซื้อ โดยสังเกตจากปริมาณการลงกึ่งในช่วงเวลานั้นจะส่งผลต่อปริมาณผลผลิตกึ่งที่จะออกสู่ตลาดในช่วง 3 -4 เดือนข้างหน้า ถ้าปริมาณผลผลิตกึ่งออกสู่ตลาดพร้อมกันจะทำให้ราคาจะปรับลดต่ำลง เช่น ในช่วงเดือนพฤษภาคม-มิถุนายนของทุกปี และหลังจากเดือนธันวาคมราคาจะปรับสูงขึ้นเนื่องจากปริมาณผลผลิตกึ่งที่เริ่มลดลงและมีคำสั่งซื้อจากต่างประเทศเข้ามามากขึ้น นอกจากนี้การปล่อยกึ่งในความหนาแน่นที่เหมาะสม จับกึ่งในเวลาที่กำหนด และเลี้ยงได้ขนาดที่ตลาดต้องการจะทำให้ราคาขายมีระดับที่น่าพอใจ มีอัตราผลกำไรตามที่ตั้งไว้แนวทางในการวางแผนการผลิตกึ่งประกอบด้วย (ชลอ ลิ้มสุวรรณ, 2556)

แนวคิดเกี่ยวกับการวัดผลงานเชิงดุลยภาพ

การวัดผลงานเชิงดุลยภาพ (Balanced Scorecard) ได้ถูกพัฒนาจาก Robert S. Kaplan และ David P. Norton โดยเผยแพร่ในวารสาร Harvard Business Review ในปี 1992 การวัดผลงานเชิงดุลยภาพ (Balanced Scorecard) มีแนวคิดว่าองค์กรที่ประสบความสำเร็จได้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานที่เป็นตัวเงินเพียงอย่างเดียว ซึ่งเครื่องมือที่ใช้วัดประสิทธิภาพขององค์กรแบบเดิมนั้นจึงมีจุดอ่อนและไม่ชัดเจน โดยพิจารณาเพียงเฉพาะตัวเลขที่เป็นสถานะการเงินขององค์กร ซึ่งเป็นการพิจารณาเพียงมิติเดียวของความสำเร็จของกิจการและพิจารณาข้อมูลจากอดีต ไม่ได้สะท้อนถึงศักยภาพและแนวโน้มองค์กรในอนาคต Kaplan and Norton จึงได้พยายามคิดค้นเครื่องมือวัดผลงานในรูปแบบใหม่ ที่ช่วยให้ผู้บริหารขององค์กรสามารถเข้าใจสถานะขององค์กรในหลายๆ มุมมองได้อย่างถูกต้องและแม่นยำมากยิ่งขึ้น ซึ่งเครื่องมือวัดผลงานใหม่คือ บาลานซ์ สกอร์การ์ด (Balanced Scorecard) โดยมีแนวคิดที่จะพยายามถ่วงดุลผลประโยชน์ขององค์กรในทุกๆ มิติเพื่อความสำเร็จอย่างยั่งยืนทั้งปัจจุบันและอนาคต เพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะแวดล้อมทางการแข่งขันที่รุนแรงในปัจจุบัน บาลานซ์ สกอร์การ์ดซึ่งเป็นเครื่องมือในการวัดผลงานแบบใหม่ จึงเป็นแนวคิดที่เป็นประโยชน์อย่างมากในการบริหารองค์กร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุวิมล ทองพลี (2554) ศึกษาการบริหารและการจัดการโดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนของการลงทุนเลี้ยงกุ้งขาวระหว่างวิธีเลี้ยงแบบเดียวกับวิธีเลี้ยงแบบผสมผสาน ของเกษตรกรรายใหญ่ในหมู่ 4 ต.คลองนิยมยาตรา จ.สมุทรปราการ พบว่า การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของการเลี้ยงกุ้งขาววิธีการเลี้ยงแบบเดิมมีต้นทุนการผลิตเฉลี่ยเท่ากับ 172,800 บาทต่อไร่ เป็นต้นทุนคงที่ 46,600 บาทต่อไร่และต้นทุนผันแปร 126,200 บาทต่อไร่ การลงทุนเลี้ยงแบบผสมผสานมีต้นทุนผลิต 181,537.50 บาทต่อไร่ เป็นต้นทุนคงที่ 38,487.50 บาทต่อไร่และต้นทุนผันแปร 143,050 บาทต่อไร่ จากการวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงิน พบว่าการเลี้ยงกุ้งขาววิธีการเลี้ยงแบบเดิมมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) โดยใช้อัตราคิดลดที่ร้อยละ 7 ระยะเวลาการคืนทุน (PB) 1 ปี 4 เดือน 29 วัน ผลตอบแทนภายในของโครงการ (IRR) 82.06%

อรพรรณ ศรีแสง (2553) ศึกษาการบริหารและการจัดการโดยการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตและต้นทุนโลจิสติกส์ของการเลี้ยงกุ้งขาวในประเทศไทย พบว่า ต้นทุนการผลิตและต้นทุนโลจิสติกส์ของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาวในแหล่งผลิตสำคัญของประเทศไทย เพื่อการลดต้นทุนให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรรายเล็กมีพื้นที่บ่อเลี้ยงไม่เกิน 10 ไร่ มีต้นทุนการผลิตกึ่งเท่ากับ 111.63 บาทต่อกิโลกรัม มีต้นทุนโลจิสติกส์เฉลี่ยเท่ากับ 7.44 บาทต่อกิโลกรัม เกษตรกรรายกลางมีพื้นที่บ่อเลี้ยงมากกว่า 10.50 ไร่ มีต้นทุนการผลิตกึ่งขาวเฉลี่ยเท่ากับ 98.58 บาทต่อกิโลกรัม มีต้นทุนโลจิสติกส์เฉลี่ยเท่ากับ 5.20 บาทต่อกิโลกรัมและเกษตรกรพื้นที่บ่อเลี้ยงมากกว่า 50 ไร่ มีต้นทุนการผลิตกึ่งขาวเฉลี่ยเท่ากับ 89.77 บาทต่อกิโลกรัมมีต้นทุนโลจิสติกส์เฉลี่ยเท่ากับ 3.97 บาทต่อไร่ร้อยละ 60 ของต้นทุนการผลิตเป็นค่าอาหารกึ่ง สำหรับต้นทุนโลจิสติกส์มีค่าใช้จ่ายในส่วนของการเคลื่อนย้ายวัสดุโดยเฉพาะค่ามากกว่า

ร้อยละ 80 ของต้นทุนโลจิสติกส์รวม ซึ่งค่าอาหารกุ้งและค่าจ้างแรงงานเกิดจากกิจกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่ม ดังนั้น แนวทางในการผลิตและต้นทุนโลจิสติกส์สำหรับเกษตรกรทุกกลุ่มโดยเฉพาะในเกษตรกรรายเล็กซึ่งมีต้นทุนสูงที่สุด นครชัย เพียรทอง (2552) ศึกษาแนวทางการจัดการและการบริหารต้นทุนการเพาะเลี้ยงกุ้งขาว กรณีศึกษาผู้ประกอบการในเขตจังหวัดภูเก็ตและพังงา พบว่าในด้านการผลิต ผู้ประกอบการเพาะเลี้ยงกุ้งส่วนใหญ่มีการวางแผนการเลี้ยงล่วงหน้าและการกำหนดขนาดกุ้งที่ต้องการ มีการกำหนดเวลาเปิด-ปิดเครื่องตีน้ำให้เหมาะสม รวมถึง การจัดหาลูกกุ้งโดยซื้อจากบริษัทที่น่าเชื่อถือซึ่งมีราคาแพงแต่มีความเสี่ยงต่ำและเลือกลูกกุ้งที่มีคุณสมบัติต้านทานโรค โดยจะปล่อยกุ้งจำนวนตัวต่อไร่ลดลงเพื่อลดความหนาแน่นให้เหมาะสมกับบ่อหรือปล่อยกุ้งจำนวนตัวต่อไร่มากขึ้นเพื่อจับออกบางส่วนระหว่างการเลี้ยง การจัดซื้อวัตถุดิบเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการใช้และจะสั่งซื้อจากผู้ขายหลาย ราย สำหรับเวชภัณฑ์และสารเคมีจะใช้ในปริมาณที่กำหนดเท่านั้น ในด้านการจัดการ มีการตรวจสอบและซ่อมบำรุงระบบต่าง ๆ ภายในฟาร์มอย่างต่อเนื่อง ส่วนการจัดซื้อและควบคุมสินค้าคงเหลือวัสดุอุปกรณ์ภายในฟาร์มจะมีการวางแผนและตรวจสอบราคาอย่างรัดกุมและเป็นระบบ สำหรับบุคลากรจะส่งเข้าร่วมงานสัมมนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและมีการเพิ่มเงินพิเศษสำหรับคนที่มีความดี ในด้านการเงิน มีการวางแผนเพื่อสามารถหาเงินทุนเพิ่มเติมได้ทันต่อการแปรรูปและส่งออก

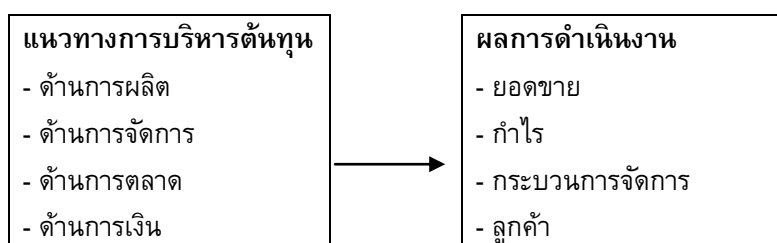
จักรกฤษ พรหมชนะ (2556) ศึกษาการบริหารและการจัดการโดยการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของการเลี้ยงกุ้งขาว ในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า การลงทุนในการเลี้ยงกุ้งขาวมีความคุ้มค่าต่อการลงทุน แต่ยังมีความเสี่ยงอยู่เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น ภาครัฐควรส่งเสริมทั้งในด้านเทคนิคการเลี้ยง พร้อมทั้งหาตลาดให้กับเกษตรกรก็น่าจะเป็นทางเลือกหรือเพิ่มโอกาสที่ดีในการเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรและเป็นผลดีกับระบบเศรษฐกิจทั้งในท้องถิ่นของตนเองและประเทศด้วย

บทส่งท้าย

สรุปการทบทวนวรรณกรรมจากเอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการบริหารและการจัดการการเพาะเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมในพื้นที่ภาคใต้ ในด้านการผลิต (Production) ด้านการจัดการ (Management) ด้านการตลาด (Marketing) และด้านการเงิน (Financing) จะสามารถนำมาเป็นแนวทางในการเพิ่มผลการดำเนินงานในด้านการเงิน (The Financial Perspective) ด้านลูกค้า (The Customer Perspective) ด้านกระบวนการและประสิทธิภาพการทำงาน (The Business Process/Internal Operations Perspective) และด้านการการเรียนรู้และเติบโต (The Learning and Growth Perspective) ให้กับผู้ประกอบการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมในพื้นที่ภาคใต้เป็นอย่างดี

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดทางการบริหารเงินทุนธุรกิจกุ้งในภาวะเศรษฐกิจถดถอย

เอกสารอ้างอิง

- กรมประมง. 2556. การเลี้ยงกุ้งทะเล. สืบค้นจาก www.fisheries.go.th/it-network/whitesh.htm.
- จักรกฤษ พรหมชนะ. 2556. การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของการเลี้ยงกุ้งขาวในจังหวัด
ฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์เกษตร, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
นัตถชัย เพียรทอง. 2552. ศึกษาแนวทางการจัดการและการบริหารต้นทุนการเพาะเลี้ยงกุ้งขาว. วิทยานิพนธ์
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- ชลอ ลิ้มสุวรรณ. 2556. การประเมินและการวางแผนก่อนการเลี้ยงกุ้งรอบใหม่. สืบค้นจาก
www.fisheries.go.th/extension/whitesh.htm.
- สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. 2558. บริการปรึกษาแนะนำ. สืบค้นจาก www.ftpi.or.th/services/consult.
- สมาคมอาหารแช่เยือกแข็งไทย. 2557. สถานการณ์กุ้ง ปี 2556 และแนวโน้ม ปี 2557. สืบค้นจาก www.thai-frozen.or.th/newsletters_jan2014_01.php
- สุวิมล ทองพลี. 2554. การวิเคราะห์เปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนของการลงทุนเลี้ยงกุ้งขาวระหว่าง
วิธีการเลี้ยงแบบเดียวกับวิธีการเลี้ยงแบบผสมผสาน. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
สุวรรณภูมิ.
- อรพรรณ ศรีแสง. 2553. การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตและต้นทุนโลจิสติกส์ของการเลี้ยงกุ้งขาวในประเทศไทย.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.